

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 302. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687571005216/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

for Bælum ... Hys, Edvard, hvad jeg siger, det er rædsomt med den Anstændighed. Fru Canth var en lille væver Dame med et Ansigt, der hovedsagelig bestod af et Par store, allestedsnærværende og blanke Øjne. Hun gererede sig som en Mellemting mellem et Egern og en Abekat og kaldte „af Princip“ alle Herrer ved Fornavn.

Fru Canth gængede paa Sofaen, med fremstrakte Fædder, saa man saå et Par Spændesko med et Par mørkerøde Silkestrømper op over Anklen.

— Gennembrudte, sagde hun og pegede. Ægte Varer — sagde Kræmmeren ... Hvormange jeg har købt, lille Edvard? Seks Par.

— Men — Gud ... jeg snakker ... Fru Canth satte Spændeskoene med et Stød i Gulvet: Hvor er Manse? Han aner jo intet om Regningen ...

„Mansen“ var Assessoren, en forskræmt lille Herre med nogle tynde Haartotter og et Par forvaagede Øjne. Han saå ud, som om han altid fik præsenteret en Regning. Fru Canth raabte ham regelmæssigt ud et Par Gange i Timen, og han blev saa funden bagved Fruen, som havde han været gemt i en Kjølefold — hvorpaa Fru Canth sagde:

— Naa, Manse, og nikkede til Afmønstring.

Man hørte Kerstemmerne ned oppefra.

— Bevares. Fru Canth stod op: Tak. Hun rakte i stiv Arm Sodavandsglasset hen til Sundt: Djø, Børn. Hun gik med „Manse“; ved Parkettrappedøren standse-
de hun: Edvard — man mødes jo efter Dagens Gerning — i „Bethesda“.

Sidste Akt gik. Den endte med et Soldatertableau, hvor Gardens Musikkorps blæste paa Horn. Berg og Lange var nogle af de første, der kom ud.

— Tivoli, sagde Berg og slog Droskedøren i. „Institutionen“ gav den sidste Fyrværkerifest i Sæsonen.

Mængden brød ud af alle Porte, skyllede Liv og Støj ned over Trappen og frem over Gaden — gennem Strandstræde trallede Række efter Række. Ude paa Kongens